

MGA LIHAM

30 Hulyo 1998

Alam mo, noong malaman ko ang desisyon mong magpultaym sa Hukbo ay nagulat ako. Hindi dahil sa tinatawaran ko ang kakayahan at kahandaan mo kundi pa sa hindi ganoon kadalang magdesisyon ang karamihan mula sa atin hinggil dito. Isa itong pagtakwil sa nakasanayang buhay at pamumuhay tulad ng kaluwagan. Pagyakap ito sa buhay sa kanayunan at buhay-Hukbo na puno ng hirap, tiis at sa mga pagkakatao'y panganib. Pero masaya, di ba? Ang pagkagulat ko ay pagkagulat na may paghanga. Paghanga dahil nagpakita ka ng isang halimbawang dapat tularan ng bawat kabataan at estudyante rito. Kahit may konti kang problema sa kalusugan, pinangibabawan mo ito ng iyong paninindigan at hangaring sumuong sa mas mataas na uri ng paglilingkod at pakikibaka. —**Ka Elan**

14 Marso 1999

...tungkol sa mga kasamang nasugatan, karamiha'y magaling na, at sa susunod baka makabawi na tayo. Ganyan lang talaga ang labanan, kapag nagkampante tayo kahit sa isang iglap ay tiyak na makakalusot ang kaaway. Kaya malaking aral ang nahango namin sa dalawang kubkob. Kaya lang, bago ang mga aral, may nagbuwis na ng buhay. Kaya tayong natitira ay kailangang mahigpit na mapanghawakan ang mga aral na ito. —**Ka Percy**

Kulang man sa karanasan
ay inugit ang sa tingi'y wastong landas
Pinatatag ang hanay, buong giting nagbalikwas
Mga kasamang inalipin, kapit-bisig na ihinarap,
sa sukab na hasendero, pagbabago ng partihan ihinapag

Sa lakas, militansya at kaisahang ipinakita
Panginoong maylupa, napwersang upa sa lupa ay ibaba
Tagumpay ng magsasaka, ipinagdiwang, ikinatuwa
Naghahanda sila ngayon sa bagong antas ng pakikibaka

Magsasaka nanindigan sa matagalang digmang bayan
Pinalakas ang hanay, sa pagkilos ay sabay-sabay
Mahuhusay na anak pinasapi sa Bagong Hukbong Bayan
Tunay na repormang agraryo ang ipinakikipaglaban.

*Ang *tagulham* ay tawag sa isang pirmihang upa sa lupa.

DIGMAAN AT KAPAYAPAAN

Lyndon Magpunyagi

13 Oktubre 1996

Sa digmaan,

sadyang masalimuot ang landas,
hitik ng pamamaalam,
tigib ng pagpapakasakit,
ng hirap, at ng
kamatayan!

Subalit...

Sa digmaan,

naroon ang tuwa;
sa gitna ng pagpapakasakit
naroon ang saya;
ang bawat ngiti
tanda ng pagkalinga;
ang bawat patak ng pawis
katumbas ng hangaring lumaya;

Alam kong di ka na makakapagkumbaba
sa pagdakila sa kagitingang ginawa,
Ngunit alam ko rin na alam mong
ikararantal ito ng mga malalapit sa iyong puso...

Alam kong di mo inaasahan
ang pagluha ng isang tulad ko,
Ngunit alam ko rin na alam mong
tayo'y taong may prinsipyo para sa ating kapwa tao...

Kaya, alam kong alam mo ring
ang pagluha'y papalitan ng katapangang
harapin ang sakripisyo't kahirapan
sa matagalang digmang bayan...

di mo mababasa ang tula,
di mo maririnig ang luksampati,
di na mapapangatwiranan ang puna,
di na makakapagkumbaba sa pagdakila,
at di mo na inaasahan ang pagluha...

Ngunit alam kong alam mong
lahat ng ito'y darating.

Pagpugay sa kasama't kaibigang martir ng rebolusyon,
Tulad mo'y aming aalamin
ang mga dapat naming malaman,
Upang tulad mo'y haharapin din namin ito ng buong
tapang.

"Pangako, dito na ako mamamatay."

— Ka Jadze

PAGPUGAY SA KASAMA'T KAIBIGANG MARTIR

(Para kay Kasamang Jadze)

Nelson Ressoreccion

Alam kong di mo na mababasa ang tulang ito,
Ngunit alam ko rin na alam mong
ito ang una kong gagawin pagsapit ng oras na ito.

Alam kong di mo na maririnig ang luksampati sa'yong
parangal,
Ngunit alam ko na alam mong
ito'y aming aawitin upang paalabin
ang nagdadalamhating damdamin...

Alam kong di mo mapapangatwiran
ang pagpuna sa kahinaang nagdulot ng 'yong kasawian,
Ngunit alam ko rin na alam mong
ito'y aming gagawin upang humalaw
ng aral ang mga mandirigmang magigiting...
(at alam kong ito'y iyong tatanggapin)

ang bawat hakbang
hakbang pasulong;
ang bawat pagkalugmok
tanda ng pagbabangon;
ang bawat patak ng dugo
tanda ng walang kamatayang simulain!

Sa digmaan,
papawiin ang lahat ng hrap,
ang mga uri at ang mga tunggalian;
wawakasan ang pagsasamantala;
lilikhain ang bayang
malaya at mapayapa.

Sa digmaan,
sisilay ang ngiti
ng bagong umaga;
aawit ang mga ibon,
ang mga ilog at mga batis;
mamumukadkad ang mga puno;
sasaya ang mga puso;
walang hanggang paalam.

Sa digmaan,
lilikhain ang kapayapaan;
papawiin ang digmaan!

TUWA NG PAKIKIDIGMA

Kris Lorenzo
29 Hunyo 1997

Ito'y tungkol sa samu't saring tuwa
Namamalas sa mga mata ng maliliit na bata,
Banaag sa mainit na pagtanggap ng masa
Sa magigiting na Pulang mandirigma

Ngiting di kailanman mapapawi
Tulad ng pakikibakang bawat sandali
Ligayang katumbas ng kamatayang may dangal
Dahil para sa baya'y nagpakasakit, nagpagal

Kislap sa mata ng abang magsasakang nagbungkal sa lupa
Kapanatagang-loob ng manggagawang dinusta
Dahil sa harap ng reaksyunaryong pagsasamantala,

Kasama,
walang takot kang humarap
sa palalong kaaway.
Sa pulang landas
inialay ang iyong buhay.
Bayani kang tunay,
walang hanggang nakaukit
sa puso at damdamin
ng masang lumalaban!

Kasama,
sa iyong pagkalugmok babangon ang sanlaksang
anak-bayang handang lumaban,
handang gapiin ang kaaway
sukdulang itigis ang dugo
sa lupang iyong kinalugmukan!

SA IYONG PAGKALUGMOK

(Alay kay Ka Orly at iba pang mga martir)

Lyndon Magpunyagi

Nobyembre 1996

Kasama,

bunsod ng kaapihan, tinahak mo pulang landas.
Mga mukhang di kilala, kasalu-salo, kasama-sama
sa pakikipamuhay, pakikisangkot.
At ika'y kanilang kinalinga,
sa kanilang piling
nahulma isang magiting
na mandirigma.

Kasama,

sa pagtahak sa pulang landas, hirap di alintana.
Bawat ngiti ng masa, haplos na pumapawi
sa bawat lungkot at pighati.
Pinanday ka ng pagsubok
ng mga hamon ng paghupa
at pagsulong.

Tuwa, tuwa nga ng bawat pusong may hapis
Na bawat patak ng dugo sa digma'y may tagumpay na
kapalit

At sa mga kalungkutang nadarama sa gitna ng pagkilos
Sandigan ay prinsipyong wakasan ang paghihikahos

Tuwang umaapaw sa bawat palatandaan ng pagkakaisa
Ng mamamayang tanging saya ay matatagpuan sa paglaya
Umaagapay sa mapait na pagtuto, pagwasto at pag-unlad
Sa pagbabagong sigwa, marahas at di banayad

Ito'y tungkol sa samu't saring tuwa
Namamalas sa mga mata ng maliliit na bata,
Banaag sa mainit na pagtanggap ng masa
Sa magigiting na Pulang mandirigma

O GABI KAYA

Leoncio Bagani
3 Oktubre 1997

Isang araw,
sa lugar ding ito,
tataob ang isang siksabay
o isang Kennedy-type kaya.
Aalingawngaw ang mga putok
ng mga riple't granada;
magsasalimbayan
ang iba't ibang kalibre ng bala.

Isang araw,
sa lugar ding ito,
ni hindi magkakaroon
ng pagkakataong makapagsisi
sinumang sarhento o tinyente
o kapitan o medyor o koronel
o sinumang pasistang sundalo
na magkamaling mapabilang sa tropa
na magdadahan-dahan sa kurbada
habang nakakubli't nag-aabang
ang ating yunit gerilya.

Isang araw, sa lugar ding ito,
sasamsamin ng mga kasama
ang mga sandata ng mga pasista
bago pa man makalipad
ang sasaklolong helikopter
mula sa Simeon Ola
o bago maglakas-loob na sumuporta
ang mga tropa ng Tula-tula.

Magigiliw na huntahan,
masisipag na trabahunan,
at tagapagligtas sa bigwas ng kalaban...

Sa apoy ng paglalakbay na
pangmatagalan,
laksang buhay na ang inilaan,
at sa kasaysayang likha'y pinagpupugayan...

Sila ang maniningning na bituin,
kislap ng tagumpay na di lilimutin,
katatagan sa pagkamit ng mithiin...

Sa kalawaka'y ga-banig na tanawin,
inspirasyon sa mga labang susuungin,
sa patuloy na paglakas ng kilusan natin,

Bituing kay ningning...
mag-aalay sa mga tagumpay pang lilikhain,
Hanggang ganap na paglaya ang kamtin.